

w rezerwacji, a pasażerowie są następnie przewożeni z tego lotniska autokarem na lotnisko docelowe przewidziane w pierwotnej rezerwacji, gdzie docierają oni z opóźnieniem przylotu wynoszącym mniej niż trzy godziny?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Krakowie
(Polska) w dniu 27 kwietnia 2021 r. – BC, DC przeciwko X**

(Sprawa C-269/21)

(2021/C 289/38)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Krakowie

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: BC, DC

Strona pozwana: X

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 i 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”) oraz art. 6 ust. 1 – 3 TUE w związku z art. 47 Karty Praw Podstawowych („KPP”) należy rozumieć w ten sposób, że:

a) nie jest sądem ustanowionym na podstawie ustawy w rozumieniu prawa Unii sąd, w którego składzie zasiada osoba powołana na stanowisko Sędziego w tym sądzie w procedurze pomijającej udział organów samorządu Sędziowskiego, obsadzonych w większości niezależnie od władzy wykonawczej i ustawodawczej w sytuacji, w której w świetle dorobku konstytucyjnego państwa członkowskiego udział organu samorządu Sędziowskiego, spełniającego te wymogi w procedurze powołania Sędziego jest niezbędny, biorąc pod uwagę kontekst instytucjonalny i strukturalny, zważywszy, że:

— wymóg opiniowania kandydatury na stanowisko sędziowskie spoczywał na kolegium sądu, który to organ został skonstruowany w ten sposób, że większość osób w nim zasiadających zostało nominowanych przez przedstawiciela władzy wykonawczej – Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego

— obecna Krajowa Rada Sądownictwa, wybrana sprzecznie z polskimi przepisami konstytucyjnymi i ustawowymi nie jest organem niezależnym i nie zasiadają w niej przedstawiciele środowiska sędziowskiego powołani w jej skład niezależnie od władzy wykonawczej i ustawodawczej, a tym samym nie doszło do skutecznego złożenia wniosku o powołanie na urząd sędziego przewidzianego w prawie krajowym;

— uczestnikom konkursu nominacyjnego nie przysługiwało odwołanie do sądu w rozumieniu art. 2 i 19 ust. 1 TUE oraz art. 6 ust. 1 – 3 TUE w związku z art. 47 Karty Praw podstawowych.

b) nie spełnia wymogów sądu niezależnego powołanego na podstawie ustawy sąd, w którego składzie zasiada osoba powołana na stanowisko Sędziego w tym sądzie, w procedurze uzależnionej od arbitralnej ingerencji władzy wykonawczej i pomijającej udział organów samorządu sędziowskiego, obsadzonych w większości niezależnie od władzy wykonawczej i ustawodawczej lub innego organu zapewniającego obiektywną ocenę kandydata, w świetle tego, że udział organów samorządu Sędziowskiego lub innego organu niezależnego od władzy wykonawczej oraz ustawodawczej i zapewniającego obiektywną ocenę kandydata w procedurze powołania sędziego jest, w kontekście

europejskiej tradycji prawnej, zakorzenionej w ww. przepisach TUE i KPP oraz stanowiącej fundament unii, prawa jaką jest Unia Europejska, niezbędny dla uznania, że sąd krajowy gwarantuje wymagany poziom skutecznej ochrony sądowej w sprawach objętych prawem Unii, a w konsekwencji zapewniona jest zasada trójpodziału i równowagi władz oraz zasada państwa prawa?

- 2) Czy art. 2 i art. 19 ust. 1 TUE w związku z art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy w składzie sądu zasiada osoba powołana w warunkach opisanych w punkcie 1:
- stoją one na przeszkodzie w stosowaniu przepisów prawa krajowego, które badanie zgodności z prawem powołania takiej osoby na urząd sędziego przekazują do wyłącznej właściwości izby Sądu Najwyższego, składającej się wyłącznie z osób powołanych na urząd Sędziego w warunkach opisanych w punkcie 1, i które zarazem nakazują pozostawienie bez rozpoznania zarzutów dotyczących powołania na urząd sędziego, przy uwzględnieniu kontekstu instytucjonalnego oraz systemowego;
 - wymagają one, w celu zapewnienia skuteczności prawa europejskiego, takiej wykładni przepisów prawa krajowego, która umożliwi sądowi z urzędu wyłączenie takiej osoby od rozpoznania sprawy na podstawie – stosowanych przez analogię – przepisów o wyłączeniu sędziego, który jest niezdolny do orzekania (*iudex inhabilis*)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad (Bułgaria) w dniu 5 maja 2021 r. – IG / Wyrchowen administratiwen syd

(Sprawa C-289/21)

(2021/C 289/39)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: IG

Strona pozwana: Wyrchowen administratiwen syd

Pytania prejudycjalne

- Czy zmiana przepisu aktu normatywnego w prawie krajowym, co do którego to przepisu przed tą zmianą sąd odwoławczy orzekł, że jest on niezgodny z obowiązującym przepisem prawa Unii, zwalnia sąd kasacyjny z obowiązku zbadania przepisu obowiązującego do wspomnianej zmiany, odpowiednio, z obowiązku przeprowadzenia oceny, czy przepis ten jest zgodny z prawem Unii?
- Czy uznanie rozpatrywanego przepisu za cofnięty stanowi skuteczny środek ochrony przed sądem praw i swobód zagwarantowanych w prawie Unii (w niniejszym wypadku w art. 9 i 10 dyrektywy 2012/27/UE ⁽¹⁾), odpowiednio, czy taki środek stanowi przewidziana w prawie krajowym możliwość dokonywania oceny zgodności przepisu krajowego przed zmianą z przepisem prawa Unii wyłącznie, jeśli do sądu wniesiono konkretne powództwo o odszkodowanie za szkody wynikające ze stosowania tego przepisu, i wyłącznie w odniesieniu do osoby, która wniosła to powództwo?
- Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy dopuszczalne jest, by rozpatrywany przepis nadal regulował stosunki społeczne w okresie od jego przyjęcia do zmiany w odniesieniu do nieograniczonego kręgu osób, które nie wniosły do sądu powództwa o odszkodowanie w związku ze stosowaniem tego przepisu, odpowiednio, nie dokonywano oceny zgodności przepisu krajowego przed zmianą z przepisem prawa Unii w odniesieniu do tych osób?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektywy 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. 2012, L 315, s. 1).